

มะพร้าว

Cocos nucifera L.

ชื่ออื่น

ดุง (ชอง - จันทบุรี); โดง (เขมร - สุรินทร์); โพล (กะเหรี่ยง - กาญจนบุรี); พพร้าว มะพร้าว (ภาคใต้); ยอ (มลายู - ยะลา); กลาปอ (มลายู); หมากอูน หมากอูน (แม่ฮ่องสอน)

ชื่อสามัญ

Coconut plam

ลักษณะทั่วไป

ไม้ต้น มีลำต้นเดี่ยว ไม่แตกแขนง มีรอยแผลจากการหลุดร่วงของใบตลอดลำต้น ใบ ใบประกอบขนนก ออกอยู่ตามส่วนของลำต้น ประกอบด้วยก้านทาง (rachis) มีขนาดใหญ่และยาว และมีใบย่อย (leaf-let) บนก้านทางประมาณ 200 - 250 ใบ ดอก ออกเป็นช่อชนิดพานิคิล มีทั้งดอกตัวผู้และดอกตัวเมีย อยู่ในช่อเดียวกัน ดอกมีกลีบดอก 6 กลีบ ไม่มีก้านดอกย่อยดอกตัวเมียจะมีกลีบดอกหนาและแข็งกว่ากลีบดอกตัวผู้ ผล มะพร้าวเป็นชนิดไฟบรัสตรูป (fibrous drupe) เรียกว่า นัท (nut) มีเปลือก 3 ชั้นคือ

1. เปลือกชั้นนอก (exocarp) เป็นเส้นใยที่เหนียวและแข็ง เมื่อแก่อาจมีสีเขียว แดง เหลืองหรือน้ำตาล
2. เปลือกชั้นกลาง (mesocarp) มีลักษณะเป็นเส้นใย มีความหนาพอประมาณ
3. เปลือกชั้นใน (endocarp) มีลักษณะแข็งหรือที่เรียกกันว่า กะลา (shell)

การกระจายตัวตามธรรมชาติ

มีถิ่นกำเนิดในเขตร้อนของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

การใช้ประโยชน์

ใช้บริโภค ใช้งานก่อสร้าง งานสมุนไพร

ช่วงการออกดอก/สีดอก

ออกดอกช่วงเดือนเมษายน - กรกฎาคม ให้ดอกสีครีมหรือสีเหลืองนวล